

Dr. László Áron Márk – Dr. Mező Barnabás*

CSIPKERÓZSIKA VAGY ZOMBI? SZUNNYADÓ VÉDJEGYEK MAGYARORSZÁGON ÉS AZ EURÓPAI UNIÓBAN

1. BEVEZETÉS – A SZUNNYADÓ VÉDJEGY FOGALMA

Mind a magyar, mind az európai uniós védjegyrendszerben különféle jogkövetkezményei lehetnek annak, ha a jogosult megszakítás nélkül öt éven keresztül elmulasztja védjegye használatát, így pl. az illetékes hivatal kérelemre megállapíthatja a védjegy oltalmának megszűnését. Mivel azonban a védjegy oltalma mindaddig fennáll, amíg az illetékes szerv a megszűnését meg nem állapítja, sok olyan védjegy szerepel a védjegylajstromban, amelyek esetében a használat hiánya miatti megszűnés megállapításának lehetne helye. Ezeket a védjegylajstromban szereplő, de valójában nem használt, és így a megszűnés megállapításával fenyegetett védjegyeket nevezhetjük „szunnyadó védjegyeknek”.¹ Ez még önmagában nem adna okot e sorok megírására, hiszen igény esetén az ilyen védjegyek megszűnésének megállapítása elvileg bármikor kérhető, mégis egészen más a helyzet, ha a megszűnésre érett, szunnyadó védjegy használatát újrakezdi, és az ily módon „feltámasztott” védjegy jogosultja e védjegy alapján egy későbbi – azonos vagy összetéveszthető – védjeggyel szemben fellép. Erre a helyzetre jelenleg ugyanis egészen más választ adnak az európai uniós és a magyar jogszabályok. Az új védjegyrányelv² átültetésével ez a különbség meg fog szűnni.

2. EGY HIPOTETIKUS ESET TÉNYÁLLÁSA

Jelen írásunk egy, a valóságban részben megtörtént, de végül egyezséggel megoldott helyzetet vesz górcső alá.

A Béta társaság 2012-ben új terméket kíván bevezetni a piacra, amelynek az elnevezését mind magyar nemzeti, mind európai uniós védjeggyel oltalmazni kívánja. A védjegykutató eredménye szerint ugyan be van jegyezve az Alfa társaság javára egy-egy korábbi, ütköző magyar és európai uniós védjegy, azonban bizonyítható – persze már amennyire ezt bizonyítani lehet –, hogy ezeket az Alfa sem Magyarországon, sem máshol az Európai Unió te-

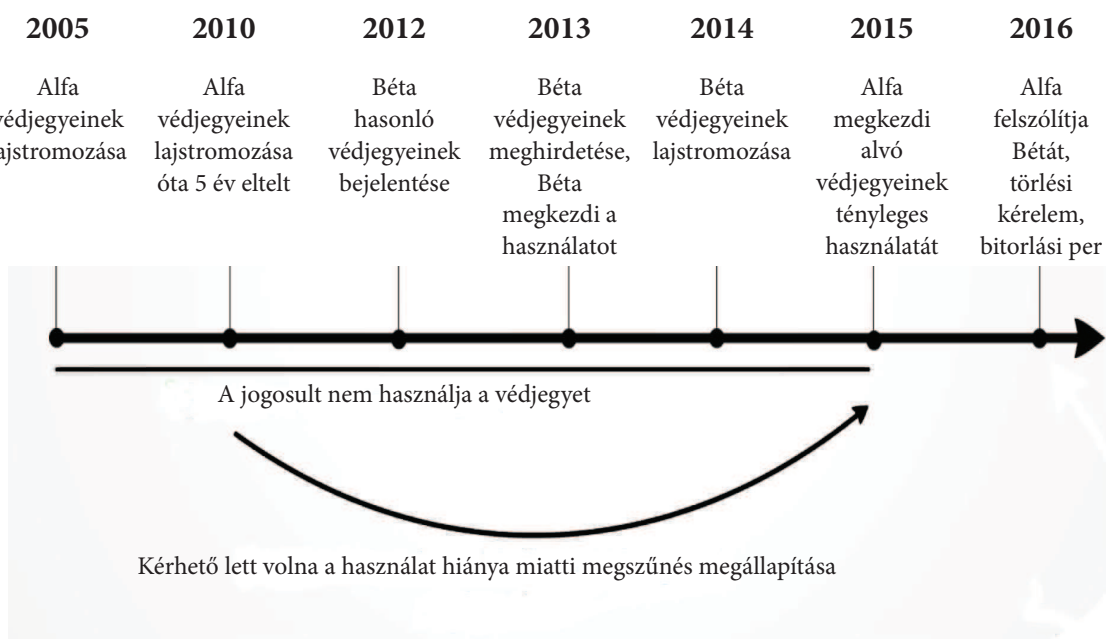
* Mindkét szerző ügyvéd, Oppenheim Ügyvédi Iroda.

¹ A „szunnyadó védjegyek” kifejezés Verena von Bomhardnak a jelen cikk megírását nagyban inspiráló cikkéből származik: *Verena von Bomhard: Dormant Trademarks in the European Union – Swords of Damocles?* The Trademark Reporter, 96. évf. 5. sz., 2006 szeptember-október.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2015/2436 irányelve (2015. december 16.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről.

rületén nem használja. A korábbi védjegyeket 2005-ben lajstromozták, így a lajstromozástól már bőven eltelt öt év. Mivel több korábbi, nem használt védjegyről van szó, és mindegyikkel szemben fellépni jelentős összeget emésztene fel, a Béta nem indít eljárást e korábbi, nem használt védjegyek ellen, nem „tisztítja ki” a védjegylajstromot, hanem magyar és közösségi védjegybejelentést nyújt be saját megjelölése oltalmazására. A Béta ezt annak a tudatában is teszi, hogy nem használt védjegyekre felszólalásban, illetve törlési eljárásban – ilyen irányú kifogás esetén – sem a magyar, sem az európai uniós jog szerint nem lehet hivatkozni, így biztonságban tudja saját bejelentéseit. A Béta védjegybejelentését 2013-ban meghirdetik, és a társaság még ebben az évben megkezd a védjeggyel ellátott termékek forgalmazását, a forgalmazás révén terméke idővel egyre ismertebb és sikeresebb lesz. A Béta bejelentéseit 2014-ban felszólalás nélkül bejegyzi mind a magyar, mind az uniós hivatal.

2015-ben azonban az Alfa, amely egyébként a Béta versenytársa, az azonos megjelölést oltalmazó korábbi magyar és európai uniós védjegyet, amely védjegyek az összetéveszthetőségig hasonlóak a Béta későbbi védjegyeihez, újra használni kezdi. A Béta cég 2016 elején kap az Alfától egy felszólító levelet, amelyben az Alfa azt követeli a Bétától, hogy mondjon le magyar és európai uniós védjegyeiről, és haladéktalanul hagyja abba az Alfa védjegyeihez az összetéveszthetőségig hasonló megjelölés használatát. A Béta nem tesz eleget az Alfa felszólításainak, hiszen jelentős anyagi erőforrásokba került felépíteni a saját brandet, amelyet nem akar egyik napról a másikra megváltoztatni, kivezetni a piacról. Az Alfa ezért mérlegelni kezdi a Béta védjegyeinek a törlését, illetve védjegybitorlási kereset indítását a Bétával szemben. A fent ismertetett tényállást az alábbi idővonalon szemléltetjük:

A jelenlegi szabályozás értelmében egészen más kimenetele lesz az eljárásoknak.

3. MAGYAR SZABÁLYOZÁS

3.1. Jogsabályi háttér

A védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 18. §-a szerint ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket, kivéve ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

E jogkövetkezmények többfélék, így egyebek mellett a nem használt védjegy nem képez lajstromozási akadályt,³ a nem használt védjegyre felszólalás keretein belül hivatkozni nem lehet,⁴ a védjegy megszűnésének megállapítása kérhető,⁵ továbbá a védjegy nem törölhető, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelynek használata a törlési kérelem benyújtásakor nem felelt meg a Vt. 18. § előírásainak.⁶

3.1.1. Felszólalás

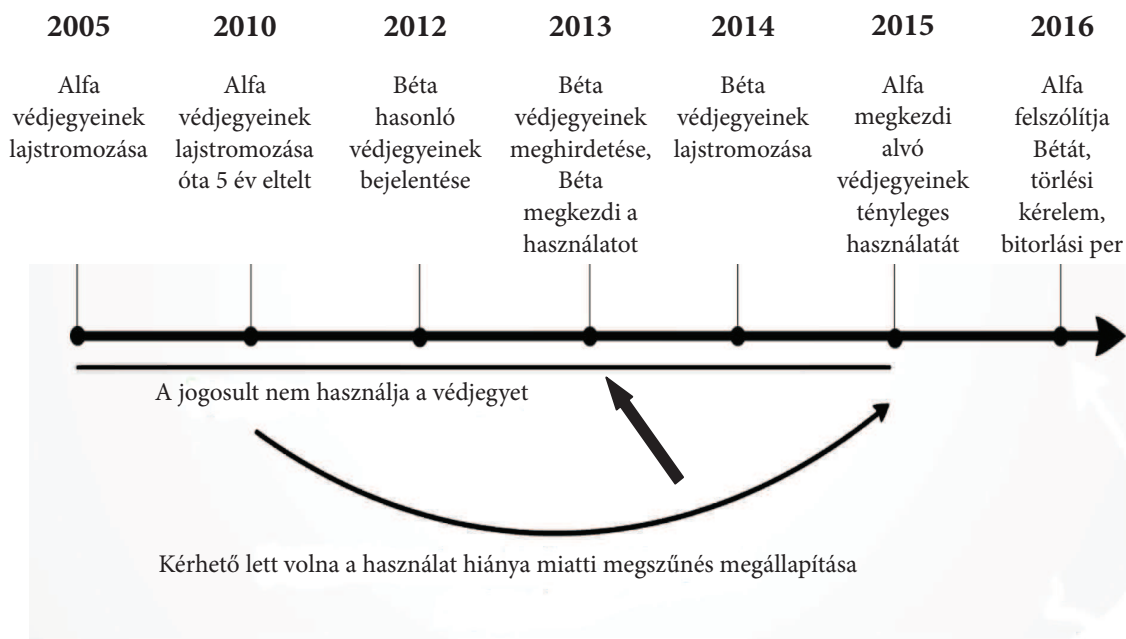
A fenti tényállást végigkövetve tehát az Alfa 2013-ban felszólalás keretei között nem hivatkozhatott volna saját, nem használt védjegyeire, ugyanis a Vt. 4. § (3) bekezdésének szabályát a felszólalási szakba átültető Vt. 61/E. § (1) bekezdése értelmében ha a felszólalás korábbi védjeggyel való ütközésen alapul, a felszólalót terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználata a *védjegybejelentés meghirdetésének napján* megfelelt a 18. § előírásainak. Az SZTNH a bejelentő kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására felhívja a felszólalót. A (2) bekezdés szerint a védjegybejelentés nem utasítható el olyan felszólalás alapján, amellyel kapcsolatban az (1) bekezdésben szabályozott bizonyítás sikertelen volt. Mivel tehát az Alfa saját korábbi védjegyeit a *védjegybejelentés meghirdetésének napján* nem használta, ezek alapján nem lett volna elutasítható a Béta magyar védjegybejelentése.

³ L. Vt. 4. § (3) bekezdés.

⁴ L. Vt. 61/E. §.

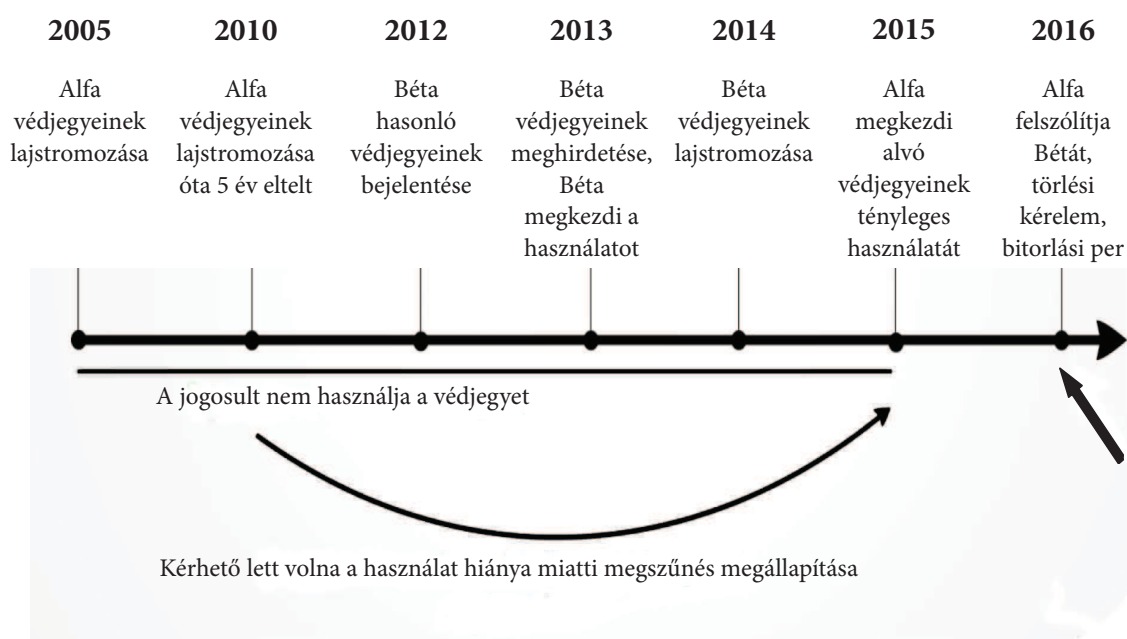
⁵ L. Vt. 34. §.

⁶ L. Vt. 33. § (2) bekezdés a) pont.

3.1.2. Törlés

Egészen más a helyzet, ha az Alfa a saját szunnyadó védjegye használatának megkezdését, azaz „felébresztését” és ezzel „feltámasztását” követően a Béta magyar védjegyének törlését kéri. A védjegy törlésének ugyanis nem lesz akadálya az, hogy az Alfa a védjegyét a Béta *védjegybejelentése meghirdetése napján* nem használta, hiszen a Vt. 33. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a védjegy akkor nem törölhető, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelynek használata a *törlési kérelem benyújtásakor* nem felelt meg a 18. § előírásainak. Márpedig a törlési kérelem benyújtása napjára nézve az Alfa könnyedén igazolni tudja a használatot. Tehát hiába nem lehetett volna sikeres a felszólalása, a védjegy feltámasztását követően mégis sikeres törlési eljárást indíthat.

3.2. Ellentámadás az Alfa magyar nemzeti védjegyével szemben

A Bétánál minden bizonnyal felmerül, hogy az Alfa korábbi védjegye elleni ellentámadással védekezzen, és az SZTNH előtt használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárást indítson az Alfa magyar nemzeti védjegyével szemben, hiszen álláspontja szerint volt olyan ötéves időszak, amikor az Alfa nem használta a védjegyet.

Feltételezve azonban, hogy az Alfa a saját szunnyadó védjegyének használatát jóhiszeműen kezdte meg – azaz anélkül, hogy értesült volna arról, hogy védjegye használat hiánya miatti megszűnését fogják kérni⁷ – a védjegy használatának újrakezdését, feltámasztását követően már nem törölthető. A Vt. 34. § (2) bekezdés első fordulata alapján ugyanis a védjegyoltalomnak a használat hiánya miatti megszűnése nem állapítható meg, ha a 18. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam elteltét követően, de a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges védjegyhasználatot. Az Alfa védjegye megszűnésének megállapítását a feltámasztását követően tehát egészen addig nem lehet a kérni, amíg nem áll elő az a helyzet, hogy a Vt. 18. §-ának megfelelően ismét megszakítás nélkül öt éven keresztül nem használják.

⁷ L. Vt. 34. § (2) bekezdés második fordulat.

3.3. Konklúziók

Végeredményben tehát hiába bízott a Béta saját védjegye bejelentésekor abban, hogy ez ellen az Alfa nem tud felszólalni, az Alfa saját felébresztett és ezzel feltámasztott védjegye alapján később sikeresen tudja törölni a Béta védjegyet a védjegylajstromból. Adott esetben ez oda is vezethet, hogy az Alfa – a Béta időközben kiválóan pozicionált és jól bevezetett, jó hírű védjegyének ismeretében – már éppen azzal a szándékkal kezdi újra a használatot, hogy a Béta védjegyet töröltesse, majd a törölt védjegy ismertségét, jó hírét kihasználva alapozza meg saját védjegye hírnevét. Nem kizárt, hogy az Alfa tudatosan cselekedett így, és – hacsak a Béta bizonyíthatóan nem tervezett az Alfa védjegyei elleni fellépést⁸ – az Alfa egyébként rosszhiszemű eljárása is eredményre vezethet.

4. EURÓPAI UNIÓS SZABÁLYOZÁS

4.1. Jogszabályi háttér

Az európai uniós védjegyrendelet⁹ 15. cikk (1) bekezdése szerint ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg az európai uniós védjegy tényleges használatát az Unióban az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, az európai uniós védjegytalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

E jogkövetkezmények részben megegyeznek a Vt.-ben szabályozott jogkövetkezményekkel, így a nem használt védjegy a felszólalás során nem képez lajstromozási akadályt,¹⁰ a védjegy megszűnésének megállapítása kérhető,¹¹ megakadályozhatja a későbbi védjegy törölését,¹² bitorlási perben kifogásként felhasználható,¹³ továbbá bitorlási perben megszűnés megállapítása iránti viszontkereset terjeszhető elő. A tényállásban felvázolt helyzet – azaz az Alfa „felébresztett” védjegye alapján a Béta későbbi védjegye ellen benyújtott törlési kérelem – azonban az egyik jogkövetkezmény eltérő szabályozása folytán egészen más előjellel zárul, mint a magyar jogszabályok szerint.

⁸ Vt. 34. § (2) bekezdés második fordulata.

⁹ A Tanács 207/2009/EK számú, az európai uniós védjegyről szóló rendelete (2009. február 26.).

¹⁰ I. m. (9), 42. cikk (2) bekezdés.

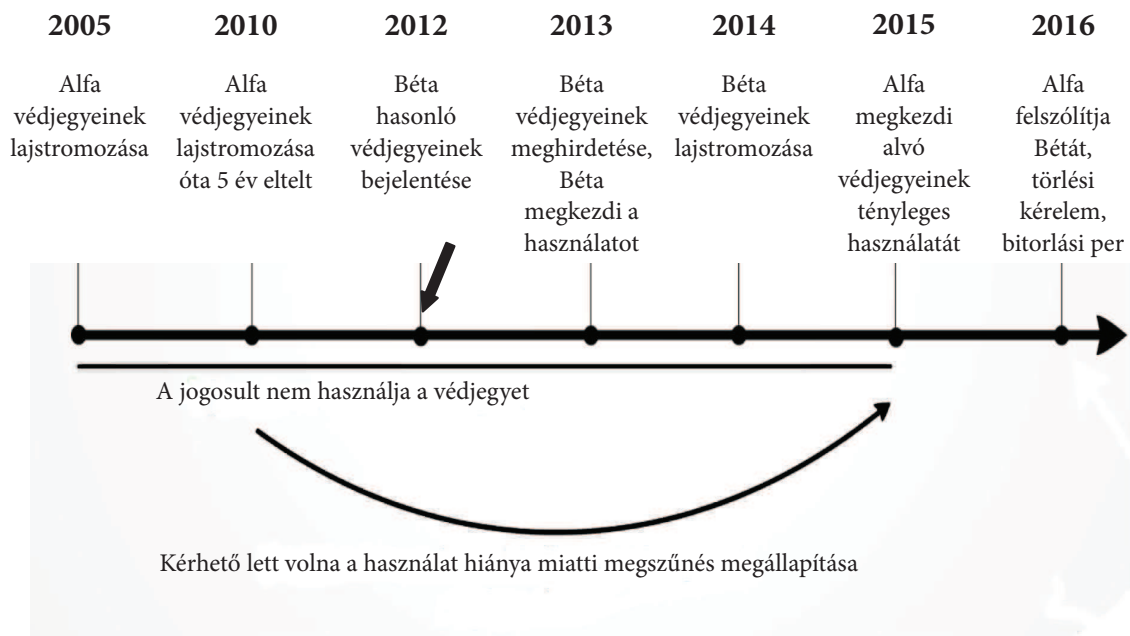
¹¹ I. m. (9), 51. cikk. (1) bekezdés a) pont.

¹² I. m. (9), 57. cikk (2) bekezdés.

¹³ I. m. (9), 99. cikk (3) bekezdés.

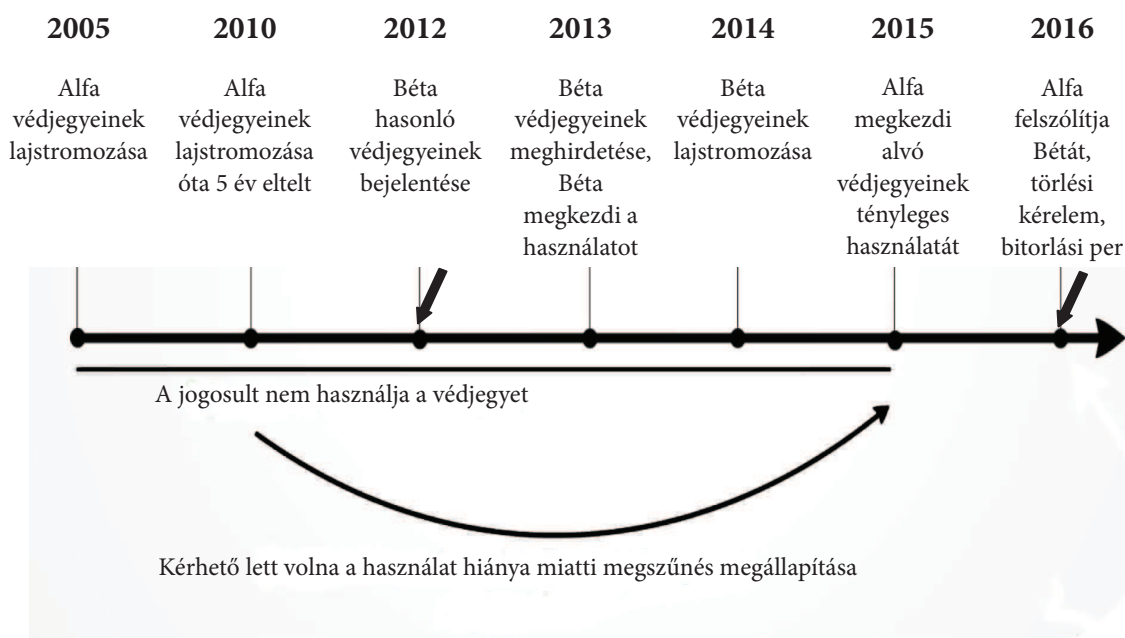
4.1.1. Felszólalás

Az Alfa a Béta védjegyeinek meghirdetésekor felszólalás keretein belül a 207/2009/EK sz. rendelet szerint sem hivatkozhat saját, nem használt védjegyeire, hiszen a 42. cikk (2) bekezdése értelmében ha a felszólalást korábbi európai uniós védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a szóban forgó időpontnál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi európai uniós védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna. E cikk (3) bekezdése a használati követelményt a korábbi nemzeti védjegyekre is kiterjeszti azzal az eltéréssel, hogy az Unióban való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

4.1.2. Törlés

A hasonló tényállásra adott eltérő válasz oka a rendelet 57. cikk (2) bekezdésében rejlik. Eszerint ugyanis az európai uniós védjegy jogosultja kérheti a törlési eljárásban félként részt vevő, korábbi európai uniós védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy *a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben* a törlési kérelem alapjául szolgáló, korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, és amelyre a korábbi védjegy jogosultja kérelmében bizonyítékként hivatkozik, vagy a használat elmaradását kellőképpen igazolja, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi napján a korábbi európai uniós védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi európai uniós védjegy jogosultjának igazolnia kell *továbbá* azt is, hogy a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek az *európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi napján* teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. E cikk (3) bekezdése a használati követelményt a korábbi nemzeti védjegyekre is kiterjeszti azzal az eltéréssel, hogy az Unióban való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

A rendelet 57. cikk (2) bekezdése tehát lényegében kettős használati követelményt állapít meg ahhoz, hogy a korábbi védjegy alapján a későbbi európai uniós védjegy törlését lehes-

sen kérelmezni: mind *(i)* a törlési kérelem benyújtása napjára, mind *(ii)* a töröltetni kívánt későbbi európai uniós védjegybejelentés benyújtásának vagy a védjegybejelentés elsőbbségi napjára nézve szükséges a használat bizonyítása.

Mivel a jelen esetben az Alfa nem tudja mindkét időpontra igazolni korábbi védjegye használatát, nem kérhetné sikeresen a Béta védjegyének törlését.

4.2. Ellentámadás az Alfa európai uniós védjegyével szemben

A 207/2009/EK sz. rendelet a Vt.-hez hasonló szabályokat tartalmaz a használat hiánya miatti megszűnés megállapításával kapcsolatban. A rendelet szerint¹⁴ az európai uniós védjegyoltalom megszűnése azonban nem állapítható meg, ha az ötéves időtartam elteltét követően, de a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy viszontkereset benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges védjegyhasználatot. A Vt. szabályaihoz hasonlóan e rendelkezés nem alkalmazható, ha a jogosult a tényleges védjegyhasználatot a kérelem vagy a viszontkereset benyújtását megelőző, a használat megszakítás nélküli ötéves elmulasztása időtartamának lejártakor kezdődő három hónapban csupán azt követően kezdi meg, illetve folytatja, hogy értesül arról: a használat hiánya miatt a megszűnés megállapítását fogják kérni.¹⁵ A fentiek alapján a magyar szabályokhoz hasonlóan a Béta sem lendülhet támadásba az Alfa védjegyeivel szemben, és nem kérelmezheti használat hiánya miatti megszűnés megállapítását.

4.3. Konklúziók

A megvizsgált esetben ez azt jelenti, hogy az Alfa nem tudja a Béta későbbi európai uniós védjegye törlését kérni, ugyanis nem elegendő, hogy az Alfa *(i)* a törlési kérelem benyújtása napján már használta saját védjegyét, azt is bizonyítania kellene, hogy *(ii)* a Béta védjegye bejelentési napján vagy elsőbbségi napján is használta a védjegyét – hiszen már több mint öt év eltelt az Alfa védjegyének bejegyzése óta. Csakhogy amíg az *(i)* időpontban az Alfa védjegye használatban volt, már feltámadt, a *(ii)* időpontban még nem volt használatban, szunnyadt; márpedig ebben az esetben a Béta európai uniós védjegye törlésére nincs mód.

5. VÉDJEGYBITORLÁSI ELJÁRÁSOK

Érdekes eredményre jutunk abban az esetben is, ha megvizsgáljuk, hogy milyen kimene-tele lehet a „felébresztett”, szunnyadó nemzeti és európai uniós védjegyten alapuló bitorlási eljárásoknak.

¹⁴ I. m. (9), 51. cikk (1) bekezdés *a*) pont második fordulat.

¹⁵ I. m. (9), 51. cikk (1) bekezdés *a*) pont harmadik fordulat.

5.1. Magyar szabályozás

Képzeljük el azt az esetet, hogy az Alfa úgy dönt, hogy a Béta védjegyhasználatára ellen bitorlási per útján kíván fellépni. A Vt. 27. §-a határozza meg, hogy mi minősül védjegybitorlásnak, a bitorlási eljárás során az Alfa védjegyének oltalomképesége nem vitatható, arra az SZTNH előtt indítható eljárásban, jelen esetben használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárásban van mód. A fentiekben kifejtettek alapján a magyar szabályok szerint a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti eljárás a Béta szempontjából sikertelen lenne, mivel a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtásakor már az Alfa igazolni tudja a védjegy használatát. Mivel az Alfa védjegyének oltalma fennmarad, az Alfát megilleti a kizárólagos használati jog, illetve felléphet a védjegy engedély nélküli használatával szemben. Mivel a legújabb magyar¹⁶ gyakorlat szerint, amely követi az FCI-ügyben hozott előzetes döntés megállapításait,¹⁷ a saját védjegy használatára már nem zárja ki a bitorlást, a Béta védjegyének előzetes törlése nélkül az Alfa eljárása sikeresre vezet, és az Alfa eltilthatja¹⁸ a Bétát a védjegyei által oltalmazott megjelölés használatától. A magyar szabályozás szerint tehát bár az Alfa nem tudná szunnyadó védjegye alapján a Béta védjegyének lajstromozását felszólalás után megakadályozni, az Alfa saját felébresztett védjegye alapján sikeresen tudja törölni a Béta védjegyét, és sikerrel indíthat bitorlási eljárást a Béta ellen.

5.2. Európai uniós szabályozás

Különös eredményre juthatunk viszont, ha az európai uniós szabályozást vesszük górcső alá. Amint a fentiekben kifejtettük, az európai uniós szabályozás árnyaltságának köszönhetően a Béta cég joggal bízott saját európai uniós védjegy bejelentésekor abban, hogy ez ellen az Alfa sem felszólalni nem tud, sem pedig esetlegesen később feltámasztott védjegye alapján törölni sem tudja a Béta védjegyét a védjegy lajstromból.

¹⁶ L. pl. a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.576/2014/6. számú, a Sun System és a Hollandimpex Kft. közötti perben született ítéletét.

¹⁷ L. az Európai Bíróság C-561/11. számú ügyben (Fédération Cynologique Internationale v. Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza) született előzetes döntését.

¹⁸ Álláspontunk szerint e jogkövetkezmény a Vt. 95. § (14a) bekezdésében foglaltak ellenére is alkalmazható. A Vt. 95. § (14a) bekezdése szerint a védjegybitorlás miatt indított perekben a 27. § (2)–(3) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények arra az időszakra nézve nem alkalmazhatók, amikor a védjegyoltalom megszűnése megállapításának feltételei – feltéve, hogy az alperes érdemi védekezésében erre hivatkozik – e törvény alapján fennálltak. Bár a Vt. ezen szakasza az alperes számára anyagi jogi kifogás érvényesítését teszi lehetővé arra az esetre és arra az időszakra nézve, amikor a per alapjául szolgáló védjegynek a tényleges használatát elmulasztották, a jelen cikkben felvázolt tényállás szerint a bitorlási per megindításakor már az Alfa igazolni tudja védjegy használatát, így a jogsértéstől való eltiltásnak nincs akadálya.

A rendelet 2016. március 23-án hatályba lépett módosítása új rendelkezésként beiktatta a később lajstromozott védjegy jogosultjának továbbhasználati jogát mint védekezést¹⁹ a védjegybitorlási perben. A rendelet szerint az európai uniós védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott európai uniós védjegy használatát, amennyiben az említett későbbi védjegy az e rendelet 57. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lenne törölhető. Tehát a rendelet módosítása bevezetett olyan kifejezett rendelkezést, amely megvédi a Bétát a védjegybitorlás következményeinek alkalmazásától, mivel a rendelet 57. cikk (2) bekezdésében foglalt kettős használati követelményt a bitorlási perekre is tükrözi.

6. ZÁRÓ GONDOLATOK

Mik tehát a szunnyadó védjegyek? Csipkerózsikák vagy zombik?

Úgy véljük, hogy nem vitás, hogy a jelenlegi magyar szabályozás bár egyszerűbb, mégsem ideális, adott esetben visszaélésekhez vezethet. Az európai uniós szabályozás jelenleg konzisztens, mivel a kettős használati kötelezettség miatt a korábbi védjegy jogosultja nem tudja első körben felszólalás útján megakadályozni a későbbi védjegy lajstromozását, ugyanezen okok miatt nem tudja második körben a védjegyet töröltetni, illetve harmadik körben, bitorlási per útján sem tudja eltiltatni a későbbi védjegy jogosultját a későbbi védjegye által védett megjelölés használatától. Ezzel szemben a jelenlegi magyar szabályozás inkonzisztens, mivel bár a korábbi védjegy jogosultja felszólalás útján nem tudja megakadályozni a későbbi védjegy lajstromozását, azonban mind törlési kérelem benyújtásával, mind védjegybitorlási per indítása útján célt érhet, és fel tud lépni a későbbi védjegy jogosultjával szemben. Úgy véljük, hogy az európai uniós szabályozás a magyarnál igazságosabb, mivel így mindkét védjegy oltalma fennmarad, de egyik jogosult sem tudja eltiltani a másikat védjegye használatától. Álláspontunk szerint ezen megoldás egyensúlyt teremt a korábbi és a későbbi védjegyjogosult jogai és érdekei között, hiszen így méltánylást nyer a korábbi védjegyjogosult elsőbbsége, illetve nem kizárólag a későbbi védjegyjogosult viseli a használat elmulasztásának a következményeit.

¹⁹ 13a cikk, a rendeletet az Európai Parlament és a Tanács 2015/2424 rendeletével módosította.

Ezért is örvendetes, hogy a kettős használati követelmény az új védjegyirányelvbe kötelező szabályként bekerült,²⁰ ezért a jelenlegi eltérő szabályozás az új védjegyirányelv átültetése²¹ folytán hamarosan egységessé válik.

Felmerülhet a kérdés, hogy a koegzisztencia megfelel-e a védjegy jog alapelveinek, ezen védjegyek alkalmasak lesznek-e arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessenek mások áruitól vagy szolgáltatásaitól, nem vezetnek-e a fogyasztók megtévesztésére, illetve alkalmasak lesznek-e arra, hogy az áruk vagy szolgáltatások származására utaljanak. Úgy véljük, hogy a koegzisztencia nem ellentétes a védjegy jog alapelveivel, hiszen vannak más olyan helyzetek is, amelyek eredményeképpen – akár azonos védjegyek esetén is – koegzisztencia jön létre, gondoljunk csak a belenyugvás szabályaira.

Más kérdés, hogy a fentiekben felvázolt helyzet adott esetben visszaélésre is lehetőséget ad, ezért az adott időpillanatban feleslegesnek tűnő költségek ellenére is érdemes lehet a korábbi, ütköző, nem használt védjegyekkel szemben kellő időben használat hiánya miatt megszűnés megállapítása iránti eljárást kezdeményezni.

²⁰ L. az új védjegyirányelv 18. cikkét és 46. cikk (1)–(3) bekezdését:
18. cikk

A később lajstromozott védjegy jogosultjának továbbhasználati joga mint védekezés a védjegybitorlási perben

(1) A védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott védjegy használatát, amennyiben a későbbi védjegy a 8. cikk, a 9. cikk (1) vagy (2) bekezdése vagy a 46. cikk (3) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(2) A védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott európai uniós védjegy használatát, amennyiben az említett későbbi védjegy a 207/2009/EK rendelet 53. cikkének (1), (3) vagy (4) bekezdése, 54. cikkének (1) vagy (2) bekezdése vagy 57. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(3) Amennyiben a védjegy jogosultja az (1) és (2) bekezdés értelmében nem tilthatja meg a később lajstromozott védjegy használatát, a később lajstromozott védjegy jogosultja még akkor sem tilthatja meg védjegybitorlási perben a korábbi védjegy használatát, ha a korábbi jogra a későbbi védjeggyel szemben már nem lehet hivatkozni.

46. cikk

A használat hiánya mint védekezés a védjegy törlésére irányuló eljárásokban

(1) A korábbi bejelentési nappal vagy elsőbbségi nappal rendelkező lajstromozott védjegy alapján indított törlési eljárásban, a későbbi védjegy jogosultjának kérelmére a korábbi védjegy jogosultjának igazolnia kell, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a korábbi védjegy 16. cikkben előírt tényleges használatát az árujegyekben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban – a kérelemben is hivatkozott módon – megkezdte, vagy a használat elmaradását kellőképpen igazolnia kell, feltéve, hogy a törlési kérelem benyújtásakor a korábbi védjegy lajstromozására irányuló eljárás befejezése óta már legalább öt év eltelt.

(2) Ha a későbbi védjegy bejelentési napján, illetve elsőbbségi napján már eltelt az az ötéves időszak, amelyen belül a korábbi védjegyet a 16. cikkben előírtak szerint ténylegesen használni kellett volna, a korábbi védjegy jogosultjának – az e cikk (1) bekezdésben előírt bizonyítás mellett – igazolnia kell azt is, hogy a bejelentés napját vagy az elsőbbségi napot megelőző öt évben megkezdte a védjegy tényleges használatát, illetve a védjegyhasználat elmaradását kellőképpen igazolnia kell.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett igazolás hiányában a korábbi védjegy alapján benyújtott törlési kérelmet el kell utasítani.

²¹ Az új védjegyirányelv átültetésének határideje 2019. január 14.